

การศึกษานามวลีแปลง “การ-” และ “ความ-” ในทำเนียบภาษา งานวิชาการ ภาษาการรายงานข่าว และภาษาการเขียนวิจารณ์¹

นพวรรณ เมืองแก้ว

ผู้ช่วยศาสตราจารย์, อาจารย์

คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี

noppawan.m@psu.ac.th

รับบทความ: 12 กุมภาพันธ์ 2567

แก้ไขบทความ: 20 มีนาคม 2567

ตอบรับบทความ: 7 พฤษภาคม 2567

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ศึกษาโครงสร้างและความซับซ้อนรวมทั้งวัตถุประสงค์ในการใช้นามวลีแปลง “การ-” และ “ความ-” ในทำเนียบภาษา 3 ประเภท งานวิจัยนี้วิเคราะห์โดยใช้กรอบแนวคิดโครงสร้างและความซับซ้อนของนามวลีแปลงในภาษาไทย โดยเก็บข้อมูลคำว่า “การ-” และ “ความ-” จากคลังข้อมูลภาษาไทยแห่งชาติ โดยเลือกกลุ่มข้อมูลจากทำเนียบภาษา 3 ประเภท ได้แก่ 1) ภาษางานวิชาการ 2) ภาษาการรายงานข่าว และ 3) ภาษาการเขียนวิจารณ์ เก็บข้อมูลประเภทละ 200 ตัวอย่าง จำนวน 2 คำ รวมเป็น 1,200 ตัวอย่าง ผลการวิจัยจากข้อมูลโครงสร้างนามวลีแปลง “การ-” และ “ความ-” พบรูปแบบโครงสร้างที่หลากหลาย แบ่งลักษณะโครงสร้างออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ ๆ ได้แก่ 1) โครงสร้างแบบพื้นฐาน 2) โครงสร้างที่เริ่มมีความซับซ้อน และ 3) โครงสร้างที่มีความซับซ้อนมาก ในส่วนการวิเคราะห์ด้านวัตถุประสงค์ของการใช้นามวลีแปลง “การ-” และ “ความ-” ในทำเนียบภาษา 3 ประเภท พบการใช้นามวลีแปลงทั้งสองคำนี้ในวัตถุประสงค์ 3 ประการ ได้แก่ 1) เพื่อทำให้เป็นนามธรรม ลดความเป็นปัจเจก เปลี่ยนให้เป็นความหมายทั่วไป 2) เพื่อซ่อนเร้นผู้กระทำในเหตุการณ์ที่อ้างถึง และ 3) เพื่อสร้างมโนทัศน์ที่เน้นไปยังการรวมเอาองค์ความรู้หรือทฤษฎีต่าง ๆ มากล่าวถึงอย่างเป็นทั่วไป

คำสำคัญ : ทำเนียบภาษา, งานวิชาการ, การรายงานข่าว, การเขียนวิจารณ์

¹ งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากเงินรายได้วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประจำปีงบประมาณ 2562 รหัสโครงการ LAM6203031S

The Study of The Nominalizers /kaan/ and /khwaam/ in Academic Writing Language, News Reporting Language and Critical Writing Language

Noppawan Muangkaew

Assistant Professor, Lecturer

Faculty of Liberal Arts and Management Sciences,

Prince of Songkla University

noppawan.m@psu.ac.th

Received: February 12, 2024

Revised: March 20, 2024

Accepted: May 7, 2024

Abstract

The purpose of this research was to study the structure and complexity, as well as the objectives of the use of the nominalizers "kaan-" and "Khwaam-" in 3 types of Register. This research analyzed using the framework of the structure and complexity of transformed noun phrases in Thai language. Data on the nominalizers "kaan-" and "khwaam-" were collected from Thai National Corpus. Three types of data from the Thai National Corpus were selected: 1) Academic writing language, 2) News reporting language, and 3) Critical writing language. 200 samples of each type were selected for 2 words, totaling 1,200 samples. The results from the data on the structure of the nominalizers "kaan-" and "khwaam-" shown a variety of structural patterns. The structural characteristics were divided into 3 major groups, namely 1) basic structures 2) complex structures and 3) very complex structures. In the analysis of the objectives of the use of transformed the nominalizers "kaan-" and "khwaam-" in 3 types of Register, it was found that the use of these two transformed the nominalizers had 3 objectives: 1) to abstract reduce individuality transformed into a generalized meaning 2) to hide the perpetrators of the events referred to, and 3) to create a concept that emphasizes the generalization of knowledge or theories.

Keywords : Register, Academic writing, News reporting, Critical writing

บทนำ

จากการสำรวจโดยคลังข้อมูลภาษาไทยแห่งชาติ (Thai Nation Corpus: TNC) คำว่า “การ” และ “ความ” เป็นคำที่ปรากฏในรายการคำที่มีความถี่สูงสุด 5,000 คำแรก กล่าวคือ คำว่า “การ” เป็นคำที่ใช้ในความถี่สูงสุดเป็นอันดับ 2 และคำว่า “ความ” เป็นอันดับ 17 ข้อมูลดังกล่าวเป็นที่น่าสังเกตว่า ในการใช้ภาษาไทยปัจจุบัน มีการใช้ภาษารูปแบบหนึ่งซึ่งปรากฏใช้มากในชีวิตประจำวัน ทั้งในภาษาพูดโดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาษาเขียน นั่นคือ การใช้ “การ” และ “ความ” นำหน้าคำกริยาหรือคำนามเพื่อทำให้เป็นนามวลี เช่น การเรียนรู้ การพัฒนา การวิ่ง การเงิน การคลัง การปิโตรเลียม การบัญชี ความสมดุล ความพอใจ ความยินดี ฯลฯ (ภิรมพิสิทธิ์ เตชะราชันย์, 2558) ลักษณะของการใช้ภาษาดังกล่าวทำให้เห็นถึงปรากฏการณ์ทางภาษาที่มีความน่าสนใจของนามวลีในภาษาไทย

วิไลวรรณ ขนิษฐนันท์ (2537) อธิบายว่า การใช้ “การ” เปลี่ยนฐานะประโยคเป็นนามวลีและทำหน้าที่อย่ำนามวลีในประโยค เช่น เป็นประธานหรือกรรมเป็น “ลักษณะใหม่” ในภาษาไทย เนื่องจากก่อนที่ประโยคจะถูกเปลี่ยนฐานะเป็นนามวลี ประโยคสื่อความว่า “ใครทำอะไร” ซึ่งกล่าวถึง “บุคคล” และ “กริยาที่บุคคลกระทำ” แต่เมื่อถูกเปลี่ยนเป็นนามวลี ความหมายทั้งสองประการนี้จะลดลงไป กลายเป็นการเน้นที่ “การกระทำ” ซึ่งมีความหมายเชิงนามธรรมมากกว่า เช่น ประโยค “เขาเป็นคนตรงต่อเวลา” ถูกลดฐานะเป็นนามวลี “การตรงต่อเวลาของเขา” หรือ “การที่เขาเป็นคนตรงต่อเวลา” เป็นต้น ซึ่งนอกจากคำเหล่านี้จะมีหน้าที่แปลงเป็นนามวลีแล้วยังช่วยทำให้ประโยคสื่อความได้หลากหลายมากขึ้น

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2537) กล่าวว่า การใช้นามวลี “การ” และ “ความ” ทำให้ภาษาไทยฟังดูพุ่มเฟียและเยิ่นเย้อแต่การใช้เช่นนี้นี้ก็จะถือว่าเป็นภาษาไทยที่ถูกต้องถ้าหากใช้ในสถานการณ์ที่เป็นทางการหรือการกล่าวที่ต้องการภาษาที่ฟังดูอลังการและไม่ธรรมดา สองคำนี้ทำหน้าที่เป็นตัวบ่งชี้นามวลีแปลง เป็นหน้าที่ใหม่ที่เพิ่งเกิดขึ้นในภาษาไทย เพราะอิทธิพลจากภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ทำให้ภาษาไทยสัมผัสกับภาษาอังกฤษ เช่น การมีวารสารทางวิชาการภาษาไทย นิตยสารและหนังสือพิมพ์ การแปลนวนิยายจากภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย เป็นต้น อิทธิพลทางการใช้ภาษาเหล่านี้เกิดขึ้นในทำเนียบภาษาต่าง ๆ และใช้ถ่ายทอดและแสดงออกความรู้ความคิดใหม่ ๆ จากโลกตะวันตกเป็นภาษาไทย

การศึกษาคำว่า “การ” และ “ความ” ในอดีตมีหลายลักษณะ ไม่ว่าจะเป็นการศึกษากำเนิดและพัฒนาการของการแปลงเป็นนามวลีของอมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2537) ที่เน้นการศึกษาการแปลงนามวลีในภาษาไทยในรูปแบบต่าง ๆ มุ่งตอบคำถามวิจัยในส่วนของพัฒนาการที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงสังคม รวมถึงกระบวนการกลายเป็นคำไวยากรณ์ของตัวบ่งชี้นามวลีแปลง “การ-” และ “ความ-” ในภาษาไทยของภิรมพิสิทธิ์ เตชะราชันย์ (2558) ที่ศึกษาพัฒนาการของคำทั้งสองคำนี้ในด้านวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ และสรุปกระบวนการกลายเป็นคำไวยากรณ์ของคำทั้งสองคำนี้ โดยใช้การศึกษาข้ามสมัย (Diachronic Approach) ตั้งแต่สมัยสุโขทัยถึงสมัยปัจจุบัน

งานวิจัยข้างต้นที่ได้ศึกษานามวลีแปลง “การ-” และ “ความ-” ในหลายมิตินั้น ต่างได้ระบุไว้ในข้อเสนอแนะอย่างชัดเจนว่า นอกจากในแง่ของพัฒนาการแล้ว ผลงานที่ศึกษาการใช้นามวลีแปลง “การ-” และ “ความ-” ในประเด็นอื่น ๆ ทางภาษาศาสตร์ค่อนข้างน้อย จึงน่าจะมีการศึกษาเพิ่มเติม เช่น ในด้านวัจนปฏิบัติศาสตร์ของการใช้ภาษาประเภท (Genre) ต่าง ๆ หรือทำเนียบภาษาอื่น ๆ เช่น นามวลีแปลงมีรูปแบบการปรากฏหรือการจัดเรียงความอย่างไร หรือนามวลีแปลงถูกใช้เพื่อวัตถุประสงค์อะไรในการสื่อสารแต่ละประเภท เป็นต้น ผู้วิจัยเห็นว่า ประเด็นดังกล่าวมีความน่าสนใจศึกษา ทำให้เห็นแง่มุมของการใช้

นามวลีแปลง "การ-" และ "ความ-" ในแหล่งข้อมูลภาษาประเภทต่าง ๆ ที่รอบด้านมากยิ่งขึ้น ทั้งยังทำให้เข้าใจลักษณะภาษาที่เป็นอยู่ในปัจจุบันอีกด้วย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาโครงสร้างการปรากฏของนามวลีแปลง "การ-" และ "ความ-" ในทำเนียบภาษา 3 ประเภท
2. เพื่อศึกษาวัตถุประสงค์ของการใช้นามวลีแปลง "การ-" และ "ความ-" ในทำเนียบภาษา 3 ประเภท

ขอบเขตในการวิจัย

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลคำว่า "การ-" และ "ความ-" จากคลังข้อมูลภาษาไทยแห่งชาติ (Thai National Corpus) โดยเลือกกลุ่มข้อมูลจากทำเนียบภาษา 3 ประเภท ได้แก่ 1) ภาษางานวิชาการ 2) ภาษาการรายงานข่าว และ 3) ภาษาการเขียนวิจารณ์ โดยเลือกเก็บข้อมูลประเภทละ 200 ตัวอย่าง จำนวน 2 คำ รวมเป็น 1,200 ตัวอย่าง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. การแปลงเป็นหน่วยนามในภาษาไทย

นวรรณ พันธุมธา (2549) กล่าวถึงการแปลงให้เป็นนามวลีในบทที่ว่าด้วย การแปลงเป็นหน่วยนามว่า "ถ้าสังเกตประโยคที่ใช้กันปัจจุบันนี้จะพบว่ามีหน่วยนามชนิดหนึ่งซึ่งมีส่วนประกอบเป็นคำนาม หรือนามวลี คำนามหรือนามวลีนั้น เกิดขึ้นจากการเติมคำว่า "การ" หรือ "ความ" หรือ "ที่" หน้าคำกริยา หรือประโยค เราอาจเรียกกระบวนการที่เปลี่ยนคำกริยาหรือประโยคให้เป็นหน่วยนามนี้ได้ว่า "การแปลงเป็นหน่วยนาม" นอกจากนี้ ยังได้ตั้งข้อสังเกตว่า "หน่วยนามที่เกิดจากการแปลงเป็นหน่วยนามนี้จะเป็นที่นิยมขึ้นเรื่อย ๆ" และแบ่งการเปลี่ยนแปลงซึ่งเกิดจากการแปลงเป็นหน่วยนามไปตามลำดับ ดังนี้

1) การแปลงกริยาหลักเป็นหน่วยนาม อาจมีการเปลี่ยนแปลงในประโยค เช่น แปลงคำกริยาหลักให้เป็นคำนามโดยเติมคำว่า "การ" หรือ "ความ" และเติมคำกริยาหน้าคำนามนั้น คำกริยาที่เติมมักจะ เป็นคำว่า "มี" "ทำ" หรือ "ได้รับ" ตัวอย่าง ก.เขาพอใจเป็นอย่างยิ่ง ข.เขาได้รับความพอใจเป็นอย่างยิ่ง "พอใจเป็นอย่างยิ่ง" กลายเป็น "ได้รับความพอใจเป็นอย่างยิ่ง" ซึ่งประกอบด้วยหน่วยกริยา "ได้รับ" และหน่วยนาม "ความพอใจเป็นอย่างยิ่ง"

2) การแปลงกริยาขยายเป็นหน่วยนาม อาจมีการเปลี่ยนแปลงในประโยค เช่น แปลงคำกริยาขยายให้เป็นคำนามโดยเติมคำว่า "ความ" เติมคำเชื่อมซึ่งมักจะเป็นคำว่า "ด้วย" หน้าคำนามนั้น ตัวอย่าง ก.เขาอดทนทำงาน ข.เขาทำงานด้วยความอดทน "อดทนทำงาน" กลายเป็น "ทำงานด้วยความอดทน" ซึ่งประกอบด้วยหน่วยกริยา "ทำงาน" และหน่วยนาม "ด้วยความอดทน"

3) การแปลงประโยคเป็นหน่วยนาม การเปลี่ยนแปลงในประโยคคือ มีการเติมคำว่า "การ" หรือ "การที่" หน้าประโยค ตัวอย่าง ก.เขาทะเลาะกันทุกวันน่ารำคาญ ข.การที่เขาทะเลาะกันทุกวันน่ารำคาญ ประโยค ข. ประกอบด้วยหน่วยนาม "การที่เขาทะเลาะกันทุกวัน" และหน่วยกริยา "น่ารำคาญ"

2. โครงสร้างและความซับซ้อนของนามวลีแปลงในภาษาไทย

ธารทอง แจ่มไพบูลย์ และวิโรจน์ อรุณมานะกุล (2559) ศึกษาความซับซ้อนของนามวลีแปลงดัชนีบ่งชี้ความยากง่ายของตัวบท: กรณีศึกษาหนังสือเรียนวิชาภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 งานวิจัยนี้เสนอวิธีการวัดความยากง่ายเชิงวากยสัมพันธ์ผ่านโครงสร้างนามวลีแปลงในภาษาไทยคือ การ- และความ- เมื่อพิจารณาในมิติของรูปศัพท์ที่ปรากฏตามหลังตัวบ่งชี้นามวลีแปลงทั้งสองพบว่า มีจำนวนคำปรากฏรวมเพิ่มมากขึ้นตามระดับชั้นที่สูงขึ้น มีความหลากหลายของคำมากขึ้น แต่ก็เห็นว่านามวลีแปลง การ- และความ- มีคำที่ใช้เป็นประจําอยู่จำนวนหนึ่ง จากการศึกษาในภาพรวม พบโครงสร้างของนามวลีทั้งสิ้น 33 รูปแบบ พื้นฐาน 8 รูปแบบ เริ่มซับซ้อน 13 รูปแบบ และซับซ้อนมาก 12 รูปแบบ บางรูปแบบพบทุกระดับชั้นและบางรูปแบบพบเพียงบางระดับชั้น ในด้านความซับซ้อนของนามวลีแปลงนั้น พบว่ากลุ่มที่มีความซับซ้อนมากค่อย ๆ เพิ่มจำนวนขึ้นเรื่อย ๆ ตามระดับชั้นที่สูงขึ้น

3. ทำเนียบภาษา

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2550) กล่าวว่า “ทำเนียบภาษา” เป็นคำที่ มล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ คิดขึ้นเพื่อใช้แทนคำภาษาอังกฤษ คำว่า “register” หมายถึง วิธภาษาที่แตกต่างจากวิธภาษาอื่น ๆ โดยการใช้ เช่น ใช้ต่างกันตามหน้าที่ สถานการณ์ วัตถุประสงค์ และแวดวงอาชีพ ดังนั้น ภาษาที่ใช้ในสถานการณ์ที่เป็นทางการก็จัดว่าเป็นทำเนียบภาษา เช่นเดียวกับภาษาโฆษณาและภาษาที่ใช้ในการเสนอข่าวกีฬา ทำเนียบภาษากับภาษาย่อยเป็นประเภทของภาษาในมิติที่ต่างกัน ภาษาย่อยเป็นลักษณะภาษาจากมุมมองของผู้พูด ผู้พูดต่างกันก็ทำให้ทำให้ภาษาต่างกัน ในขณะที่ทำเนียบภาษาเป็นการพิจารณาจากลักษณะการใช้ ดังนั้น ผู้พูดกลุ่มเดียวกันอาจใช้ทำเนียบภาษาต่างกันได้ หรือทำเนียบภาษาเดียวกันก็อาจต่างกันจากลักษณะของตัวผู้พูดก็ได้

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาคำว่า “การ-” และ “ความ-” เช่น การแปลงเป็นหน่วยนามในภาษาไทย การกลายเป็นคำไวยากรณ์ในภาษาไทย ทำเนียบภาษา เป็นต้น
2. เก็บข้อมูลคำว่า “การ-” และ “ความ-” จากคลังข้อมูลภาษาไทยแห่งชาติ โดยเลือกกลุ่มข้อมูลจากทำเนียบภาษา 3 ประเภท ได้แก่ 1) ภาษางานวิชาการ 2) ภาษาการรายงานข่าว และ 3) ภาษาการเขียนวิจารณ์ โดยเลือกเก็บข้อมูลประเภทคำละ 200 ตัวอย่าง จำนวน 2 คำ รวมเป็น 1,200 ตัวอย่าง
3. วิเคราะห์โครงสร้างในการปรากฏของนามวลีแปลง “การ-” และ “ความ-” ในภาษางานวิชาการ 2) ภาษาการรายงานข่าว และ 3) ภาษาการเขียนวิจารณ์ โดยพิจารณาจากจำนวนคำในหน่วยฐานของ “การ-” และ “ความ-” และแสดงเป็นคำร้อยละ เพื่อวิเคราะห์ความซับซ้อนของโครงสร้างแต่ละรูปแบบ
4. วิเคราะห์วัตถุประสงค์ของการใช้นามวลีแปลง “การ-” และ “ความ-” ในภาษางานวิชาการ 2) ภาษาการรายงานข่าว และ 3) ภาษาการเขียนวิจารณ์ โดยพิจารณาจากความหมายในเชิงบริบทเมื่อเกิดการใช้คำดังกล่าว
5. นำเสนอผลการวิจัย สรุปและอภิปรายผลการวิจัยรวมทั้งข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยนามวลีแปลง “การ-”

1. โครงสร้างของนามวลีแปลง “การ-”

การนับจำนวนคำในโครงสร้างของหน่วยนามวลีแปลงอาจสามารถวัดความซับซ้อนของโครงสร้างนามวลีแปลงได้ในเบื้องต้น เมื่อนับจำนวนคำทั้งหมดได้แล้วจึงจะหาค่าสัดส่วนเป็นร้อยละในแต่ละทำเนียบภาษาเพื่อใช้สะท้อนความซับซ้อนของโครงสร้างนามวลีแปลง “การ-” ในแต่ละทำเนียบภาษาได้

ตารางที่ 1 การนับจำนวนคำในโครงสร้างของหน่วยนามวลีแปลง “การ-” ในแต่ละทำเนียบภาษา

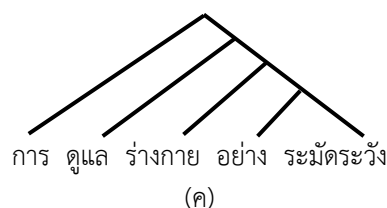
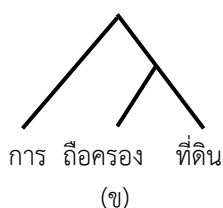
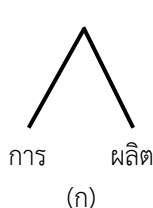
ทำเนียบภาษา	จำนวนคำในหน่วยฐาน				ร้อยละ			
	1-2	3-4	5-9	>10	1-2	3-4	5-9	>10
❶ ภาษางานวิชาการ	36	50	100	14	18	25	50	7
❷ ภาษาการรายงาน	72	76	50	2	36	38	25	1
❸ ภาษาเขียนวิจารณ์	90	72	30	8	45	36	15	4

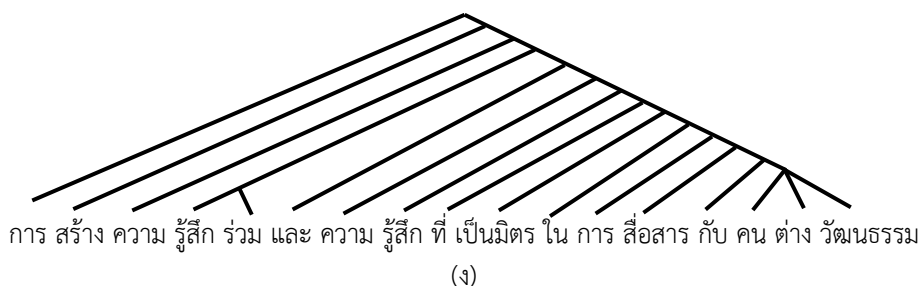
ที่มา: ผู้วิจัย

เมื่อพิจารณาจำนวนคำในโครงสร้างของตัวบ่งชี้นามวลีแปลง “การ-” จะพบว่า โครงสร้าง การ- ในกลุ่มภาษางานวิชาการส่วนใหญ่มีจำนวน 5-9 คำ ในขณะที่กลุ่มภาษาการรายงานข่าวมีจำนวนอยู่ในช่วง 3-4 คำ ส่วนในกลุ่มภาษาเขียนวิจารณ์จะมีโครงสร้าง การ- ในจำนวน 1-2 คำ ผลการวิเคราะห์ในส่วน of จำนวนคำแสดงให้เห็นว่า จำนวนคำในโครงสร้าง การ- ที่ปรากฏในกลุ่มภาษาเขียนวิจารณ์มีจำนวนน้อยที่สุด ความซับซ้อนในเชิงจำนวนคำจึงน้อยที่สุดด้วยเช่นกัน

2. ความซับซ้อนในโครงสร้างของนามวลีแปลง “การ-”

ลักษณะความซับซ้อนในโครงสร้างนามวลีแปลง “การ-” สามารถจำแนกออกได้หลายแบบ เช่น หน่วยฐานเป็นหน่วยกริยาหรือหน่วยนามเดี่ยว ๆ เช่น การผลิต การกระทำ เป็นต้น หน่วยฐานมีลักษณะเป็นสำนวน เช่น การถือครองที่ดิน การประนีประนอม การยืมจมูกคนอื่นหายใจ การลองผิดลองถูก เป็นต้น หน่วยฐานนำหน้าด้วยคำว่า “ที่” และมีประโยคตามมา เช่น การที่เขาเฝ้าดูดวงดาวก่อนตะวันขึ้น เป็นต้น นอกจากนี้ จากข้อมูลโครงสร้างนามวลีแปลง “การ-” ยังพบความซับซ้อนมากขึ้นอีก กล่าวคือ ส่วนขยายที่ปรากฏร่วมกับนามวลีแปลงรวมเป็นนามวลีแปลงที่มีขนาดใหญ่และซับซ้อนมากขึ้น เช่น

เมื่อพิจารณาโครงสร้างนามวลีแปลงจากตัวอย่างที่ยกมาจะเห็นว่า โครงสร้างภายในนามวลีแปลงแต่ละตัวอย่างมีความซับซ้อนที่ต่างกัน กล่าวคือ ภาพ (ก) มีความซับซ้อนน้อยที่สุด มีลักษณะเป็นพื้นฐานและอาจทำความเข้าใจได้ง่ายที่สุด ในขณะที่ นามวลีแปลงในภาพ (ง) มีความซับซ้อนมากที่สุดเนื่องจากมีองค์ประกอบภายในที่มีส่วนขยายซ้อนทับหลายส่วน อาจส่งผลให้ผู้รับสารจำเป็นต้องใช้เวลาในการประมวลผลความเข้าใจนานขึ้นเพื่อทำความเข้าใจความหมายได้อย่างถูกต้อง

จากการศึกษาในภาพรวม พบโครงสร้างของนามวลีแปลง การ- ทั้งสิ้น 12 รูปแบบ แบ่งเป็น 1) โครงสร้างแบบพื้นฐาน 3 รูปแบบ 2) โครงสร้างที่เริ่มมีความซับซ้อน 5 รูปแบบ และ 3) โครงสร้างที่มีความซับซ้อนมาก 4 รูปแบบ บางรูปแบบพบในทุกทำเนียบภาษาและบางรูปแบบพบเพียงบางระดับทำเนียบภาษาเท่านั้น

ตารางที่ 2 โครงสร้างของนามวลีแปลง “การ-” 12 รูปแบบที่ปรากฏในแต่ละทำเนียบภาษา

โครงสร้าง	ที่	รูปแบบ	①	②	③
			ภาษา งาน วิชาการ	ภาษา การ รายงาน ข่าว	ภาษาเขียน วิจารณ์
พื้นฐาน	1	[การ + กริยา/วิเศษณ์/นาม]	✓	✓	✓
	2	[การ + [กริยา + นาม]]	✓	✓	✓
	3	[การ + [กริยา/วิเศษณ์ + คำขยาย]]	✓	✓	✓
เริ่มซับซ้อน	4	[การ + [กริยา + นามวลี]]	✓	✓	✓
	5	[การ + [กริยาวลี + นาม]]	✓	✗	✗
	6	[การ + กริยาเรียง]	✓	✓	✓
	7	[การ + [กริยาวลี + นามวลีแปลงแบบพื้นฐาน]]	✓	✓	✓
	8	[การ + กริยา/วิเศษณ์ + นามวลี + บุพบทวลี]	✓	✓	✗
ซับซ้อนมาก	9	[การ + กริยาวลี + ส่วนของประโยค]	✓	✓	✓
	10	[การ + กริยาวลี/วิเศษณ์วลี + ส่วนเติมเต็มที่ซับซ้อน]	✓	✓	✓

11	[การ + กริยาวลี + นามวลีที่มีความซับซ้อน]	✓	✓	✓
12	[การที่ + ประโยค]	✓	✓	✗

ที่มา: ผู้วิจัย

จากข้อมูลจะเห็นได้ว่า รูปแบบโครงสร้างทั้งหมด 12 รูปแบบนั้น มีบางรูปแบบพบในทุกทำเนียบภาษาและบางรูปแบบพบเพียงบางระดับทำเนียบภาษาเท่านั้น กล่าวคือ ปรากฏในทำเนียบภาษางานวิชาการรวม 12 รูปแบบ ปรากฏในทำเนียบภาษาการรายงานข่าวรวม 11 รูปแบบ และปรากฏในทำเนียบภาษาการเขียนวิจารณ์ รวม 9 รูปแบบ

เมื่อพิจารณาระดับความซับซ้อนจากข้อมูลทั้งหมดพบว่า โครงสร้างที่เป็นพื้นฐานปรากฏอยู่ในทุกทำเนียบภาษา ในขณะที่โครงสร้างที่เริ่มมีความซับซ้อนบางรูปแบบ เช่น [การ + [กริยาวลี + นาม]] จะไม่ปรากฏในทำเนียบภาษาการรายงานข่าวกับทำเนียบภาษาการเขียนวิจารณ์ และโครงสร้าง [การ + กริยา/วิเศษณ์ + นามวลี + บุพบทวลี] จะไม่ปรากฏในข้อมูลทำเนียบภาษาการเขียนวิจารณ์ และเมื่อพิจารณาโครงสร้างที่มีความซับซ้อนมากในรูปแบบ [การที่ + ประโยค] จะไม่ปรากฏในทำเนียบภาษาการเขียนวิจารณ์

3. วัตถุประสงค์ของการใช้นามวลีแปลง “การ” ในทำเนียบภาษา 3 ประเภท

1) วัตถุประสงค์เพื่อทำให้เป็นนามธรรม ลดความเป็นปัจเจก เปลี่ยนให้เป็นความหมายทั่วไป

เมื่อพิจารณาความหมายตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 พบว่า เดิมคำว่า “การ” มีความหมายว่า “งาน, สิ่งหรือเรื่องที่ทำ” และเมื่อได้กลายมาเป็นคำที่ปรากฏอยู่หน้าคำกริยาก็คจะทำให้คำกริยานั้นกลายเป็นคำนามด้วยความหมายดั้งเดิมของมัน จึงอาจกล่าวได้ว่า เมื่อกริยาวลีเข้ามาอยู่ในโครงสร้างนามวลีแปลง การ- แล้ว จะดูดซับเอาความหมายของงานหรือสิ่งหรือเรื่องที่เข้าไปด้วย จึงกลายเป็นนามวลีแปลงไปโดยปริยาย ดังนั้น กริยาวลีที่เป็นลักษณะอาการหรือการกระทำจึงเปลี่ยนแปลงไปเป็นเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับงานหรือสิ่งหรือเรื่องที่ต้องทำด้วยโครงสร้างนามวลีแปลง การ- ได้อย่างชัดเจน

ตัวอย่าง “การหย่าร้างของพ่อแม่”

จากตัวอย่างนี้มาจากกริยาวลี “หย่าร้าง” เมื่ออยู่ในโครงสร้างนามวลีแปลง การ- จึงได้เปลี่ยนแปลงเป็นนามธรรมคือ เรื่องหรือเหตุการณ์หย่าร้างของพ่อแม่

ตัวอย่าง “การดูแลร่างกายอย่างระมัดระวัง”

จากตัวอย่างนี้มาจากกริยาวลี “ดูแลร่างกายอย่างระมัดระวัง” เมื่ออยู่ในโครงสร้างนามวลีแปลง การ- จึงได้เปลี่ยนแปลงเป็นนามธรรมคือ งานที่ดูแลร่างกายอย่างระมัดระวัง

ตัวอย่าง “การติดตามรถเป้าหมาย”

จากตัวอย่างนี้มาจากกริยาวลี “ติดตามรถเป้าหมาย” เมื่ออยู่ในโครงสร้างนามวลีแปลง การ- จึงได้เปลี่ยนแปลงเป็นนามธรรมคือ งานติดตามรถเป้าหมาย

2) วัตถุประสงค์เพื่อซ่อนเร้นผู้กระทำในเหตุการณ์ที่อ้างถึง

ในส่วนข้างต้นที่นามวลีแปลง การ- มีหน้าที่ในการเปลี่ยนแปลงให้เหตุการณ์มีความหมายทั่วไปเป็นนามธรรมและลดความเป็นปัจเจก ลักษณะดังกล่าวส่งผลให้การสื่อความหมายสามารถกระทำได้โดยไม่ต้องระบุประธานหรือรายละเอียดของเหตุการณ์เพื่อแสดงถึงความเป็นธรรมปราศจากการอ้างถึงและตัวตนในการนำเสนอ

ตัวอย่าง “ถ้าหากว่าการคลีคลายไม่ประสบผลสำเร็จ”

จากตัวอย่างนี้จะเห็นได้ว่า ในข้อความนี้เน้นไปยังเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่มีลักษณะของการรายงานข้อมูลทั่วไปด้วยนามวลีแปลงแทนการระบุเหตุการณ์ที่เฉพาะเจาะจง เช่น ประธานบริษัท/ตำรวจ คลีคลายเรื่องราวแล้วไม่สำเร็จ เป็นต้น

ตัวอย่าง “การสูญเสียญาติซึ่งรักใคร่ประหนึ่งพี่ชาย”

จากตัวอย่างนี้จะเห็นได้ว่า ในข้อความนี้เน้นไปยังเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่มีลักษณะของการรายงานข้อมูลทั่วไปด้วยนามวลีแปลงแทนการระบุเหตุการณ์ที่เฉพาะเจาะจง เช่น ผู้ใหญ่บ้าน/ข้าพเจ้า สูญเสียญาติคนซึ่งรักมากเหมือนพี่ชายแท้ ๆ เป็นต้น

ตัวอย่าง “ถือเป็นการแก้แค้นภรรยาไปด้วย”

จากตัวอย่างนี้จะเห็นได้ว่า ในข้อความนี้เน้นไปยังเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่มีลักษณะของการรายงานข้อมูลทั่วไปด้วยนามวลีแปลงแทนการระบุเหตุการณ์ที่เฉพาะเจาะจง เช่น สามี/อดีตสามีแก้แค้นภรรยา

3) วัตถุประสงค์เพื่อสร้างมโนทัศน์

การเปลี่ยนแปลงให้เหตุการณ์มีความหมายทั่วไปเป็นนามธรรมและลดความเป็นปัจเจก รวมถึงการไม่ต้องระบุประธานหรือรายละเอียดของเหตุการณ์เพื่อลดความเป็นตัวตนในการนำเสนอเหล่านี้ล้วนช่วยในการสร้างมโนทัศน์ (conceptualization) การสร้างมโนทัศน์นี้เน้นไปยังการรวมเอาองค์ความรู้หรือทฤษฎีต่าง ๆ มากล่าวถึงอย่างเป็นทั่วไปหรือหมายรวม ผู้วิจัยพบการใช้นามวลีแปลง “การ-” ในวัตถุประสงค์ดังกล่าวข้างต้นในข้อมูลทำเนียบภาษาทั้ง 3 ประเภท เช่น การก่อวินาศกรรม การขนส่ง การครัว การคลัง การจราจร การจัดการ การจัดสรร การต่างประเทศ การตาย การทะเบียนราษฎร การบ้าน การบ้านการเมือง การบ้านการเมือง การปฏิรูป การประกอบ การประกันภัย การยุบสภา การสมรส การสื่อสาร การออกเสียงประชามติ การเงิน การเปิดอภิปรายทั่วไป การเมือง การเรือน การแผ่รังสี การไต่สวนมูลฟ้อง เป็นต้น

ผลการวิจัย นามวลีแปลง “ความ-”

1. โครงสร้างของนามวลีแปลง “ความ-”

การนับจำนวนคำในโครงสร้างของหน่วยนามวลีแปลงอาจสามารถวัดความซับซ้อนของโครงสร้างนามวลีแปลงได้ในเบื้องต้น เมื่อนับจำนวนคำทั้งหมดได้แล้วจึงจะหาค่าสัดส่วนเป็นร้อยละในแต่ละทำเนียบภาษาเพื่อใช้สะท้อนความซับซ้อนของโครงสร้างนามวลีแปลง “ความ-” ในแต่ละทำเนียบภาษาได้

ตารางที่ 3 การนับจำนวนคำในโครงสร้างของหน่วยนามวลีแปลง “ความ-” ในแต่ละทำเนียบภาษา

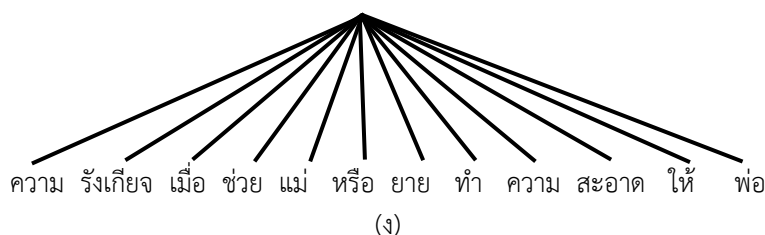
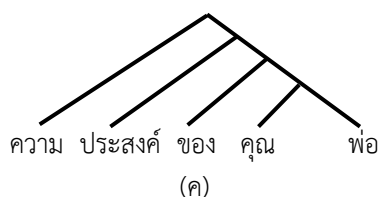
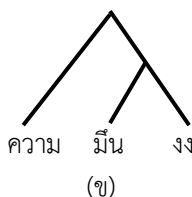
ทำเนียบภาษา	จำนวนคำในหน่วยฐาน				ร้อยละ			
	1-2	3-4	5-9	>10	1-2	3-4	5-9	>10
❶ ภาษางานวิชาการ	98	42	54	6	49	21	27	3
❷ ภาษาการรายงานข่าว	140	50	10	0	70	25	5	0
❸ ภาษาเขียนวิจารณ์	128	58	14	0	64	29	7	0

ที่มา: ผู้วิจัย

เมื่อพิจารณาจำนวนคำในโครงสร้างของตัวบ่งชี้นามวลีแปลง “ความ-” จะพบว่า โครงสร้าง ความ- ทั้งในกลุ่มภาษางานวิชาการ กลุ่มภาษาการรายงานข่าว และภาษาเขียนวิจารณ์จะมีโครงสร้าง ความ- จะมีจำนวนคำส่วนใหญ่ในโครงสร้างอยู่ที่ 1-2 คำ และเมื่อจำนวนคำน้อย อาจทำให้ความซับซ้อนในเชิงจำนวนคำน้อยด้วย อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาสัดส่วนร้อยละของจำนวนคำ 1-2 คำจะพบว่า มีจำนวนน้อยในกลุ่มภาษางานวิชาการและเพิ่มจำนวนขึ้นในกลุ่มภาษาการรายงานข่าวและต่อเนื่องไปยังกลุ่มภาษาเขียนวิจารณ์ ซึ่งเป็นสัดส่วนที่สัมพันธ์กันกับการปรากฏของจำนวนคำในช่วง 5-9 คำ ซึ่งพบในกลุ่มภาษางานวิชาการในจำนวนมาก อาจกล่าวได้ว่า โครงสร้าง ความ- ในกลุ่มภาษางานวิชาการเป็นกลุ่มข้อมูลที่มีความซับซ้อนในจำนวนคำมากที่สุด

2. ความซับซ้อนในโครงสร้างของนามวลีแปลง “ความ-”

ลักษณะความซับซ้อนในโครงสร้างนามวลีแปลง “ความ-” สามารถจำแนกออกได้หลายแบบ เช่น หน่วยฐานเป็นหน่วยกริยาหรือหน่วยนามเดี่ยว ๆ เช่น ความดัน ความสามัคคี เป็นต้น หน่วยฐานมีลักษณะเป็นสำนวน เช่น ความเป็นความตาย เป็นต้น นอกจากนี้ จากข้อมูลโครงสร้างนามวลีแปลง “ความ-” ยังพบความซับซ้อนมากขึ้นอีก กล่าวคือ ส่วนขยายที่ปรากฏร่วมกับนามวลีแปลงรวมเป็นนามวลีแปลงที่มีขนาดใหญ่และซับซ้อนมากขึ้น เช่น

เมื่อพิจารณาโครงสร้างนามวลีแปลงจากตัวอย่างที่ยกมาจะเห็นว่า โครงสร้างภายในนามวลีแปลงแต่ละตัวอย่างมีความซับซ้อนที่ต่างกัน กล่าวคือ ภาพ (ก) มีความซับซ้อนน้อยที่สุด มีลักษณะเป็นพื้นฐานและอาจทำความเข้าใจได้ง่ายที่สุด ในขณะที่ นามวลีแปลงในภาพ (ง) มีความซับซ้อนมากที่สุดเนื่องจากมีองค์ประกอบภายในที่มีส่วนขยายซ้อนทับหลายส่วน อาจส่งผลให้ผู้รับสารจำเป็นต้องใช้เวลาในการประมวลผลความเข้าใจนานขึ้นเพื่อทำความเข้าใจความหมายได้อย่างถูกต้อง

จากข้อมูลโครงสร้างนามวลีแปลง “ความ-” ทั้ง 1) ภาษางานวิชาการ 2) ภาษาการรายงานข่าว และ 3) ภาษาการเขียนวิจารณ์ พบรูปแบบโครงสร้างที่หลากหลาย ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งลักษณะโครงสร้างออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ ๆ ได้แก่ 1) โครงสร้างแบบพื้นฐาน 2) โครงสร้างที่เริ่มมีความซับซ้อน และ 3) โครงสร้างที่มีความซับซ้อนมาก มีรายละเอียด ดังนี้

จากการศึกษาในภาพรวม พบโครงสร้างของนามวลีแปลง ความ- ทั้งสิ้น 13 รูปแบบ แบ่งเป็น 1) โครงสร้างแบบพื้นฐาน 3 รูปแบบ 2) โครงสร้างที่เริ่มมีความซับซ้อน 5 รูปแบบ และ 3) โครงสร้างที่มีความซับซ้อนมาก 5 รูปแบบ บางรูปแบบพบในทุกทำเนียบภาษาและบางรูปแบบพบเพียงบางระดับทำเนียบภาษาเท่านั้น

ตารางที่ 4 โครงสร้างของนามวลีแปลง “ความ-” 13 รูปแบบที่ปรากฏในแต่ละทำเนียบภาษา

โครงสร้าง	ที่	รูปแบบ	①	②	③
			ภาษา งาน วิชาการ	ภาษา การ รายงาน ข่าว	ภาษาเขียน วิจารณ์
พื้นฐาน	1	[ความ + กริยา/วิเศษณ์/นาม]	✓	✓	✓
	2	[ความ + [กริยา + นาม]]	✓	✓	✓
	3	[ความ + [กริยา/วิเศษณ์ + คำขยาย]]	✓	✓	✓
เริ่มซับซ้อน	4	[ความ + [กริยา + นามวลี]]	✓	✓	✓
	5	[ความ + [กริยาวลี + นาม]]	✓	✓	✓
	6	[ความ + กริยาเรียง]	✓	✓	✓
	7	[ความ + [กริยาวลี + นามวลีแปลงแบบพื้นฐาน]]	✓	✓	✓
	8	[ความ + กริยา/วิเศษณ์ + นามวลี + บุพบทวลี]	✓	✓	✓
ซับซ้อนมาก	9	[ความ + กริยาวลี + ส่วนของประโยค]	✓	✓	✓
	10	[ความ + กริยาวลี/วิเศษณ์วลี + ส่วนเติมเต็มที่ซับซ้อน]	✓	✓	✓
	11	[ความ + กริยาวลี + นามวลีที่มีความซับซ้อน]	✓	✓	✓
	12	[ความที่ + ประโยค]	✓	✓	×

13	[ความ + กริยาวลี/วิเศษณ์วลี + บุพพท + นามวลีแปลงที่มีความซับซ้อน]	✓	×	×
----	---	---	---	---

ที่มา: ผู้วิจัย

จากข้อมูลจะเห็นได้ว่า รูปแบบโครงสร้างทั้งหมด 13 รูปแบบนั้น มีบางรูปแบบพบในทุกทำเนียบภาษาและบางรูปแบบพบเพียงบางระดับทำเนียบภาษาเท่านั้น กล่าวคือ ปรากฏในทำเนียบภาษางานวิชาการรวม 13 รูปแบบ ปรากฏในทำเนียบภาษาการรายงานข่าวรวม 12 รูปแบบ และปรากฏในทำเนียบภาษาการเขียนวิจารณ์ รวม 11 รูปแบบ

เมื่อพิจารณาระดับความซับซ้อนจากข้อมูลทั้งหมดพบว่า โครงสร้างนามวลีแปลงที่เป็นพื้นฐานปรากฏอยู่ในทุกทำเนียบภาษา ในขณะที่โครงสร้างที่มีความซับซ้อนมากบางรูปแบบ เช่น [ความ + กริยาวลี/วิเศษณ์วลี + บุพพท + นามวลีแปลงที่มีความซับซ้อน] จะไม่ปรากฏในทำเนียบภาษาการรายงานข่าวกับทำเนียบภาษาการเขียนวิจารณ์ ในขณะที่โครงสร้าง [ความที่ + ประโยค] จะไม่ปรากฏในข้อมูลทำเนียบภาษาการเขียนวิจารณ์

3. วัตถุประสงค์ของการใช้นามวลีแปลง “ความ-” ในทำเนียบภาษา 3 ประเภท

1) วัตถุประสงค์เพื่อทำให้เป็นนามธรรม ลดความเป็นปัจเจก เปลี่ยนให้เป็นความหมายทั่วไป

เมื่อพิจารณาความหมายตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 พบว่า เดิมคำว่า “ความ-” มีความหมายว่า “เรื่อง, อาการ, คดีที่ฟ้องร้องกันในศาล” และเมื่อได้กลายมาเป็นคำนำหน้ากริยาหรือวิเศษณ์เพื่อแสดงสภาพก็จะทำให้คำกริยาหรือวิเศษณ์นั้นกลายเป็นคำนามด้วยความหมายดั้งเดิมของมัน จึงอาจกล่าวได้ว่า เมื่อกริยาวลีเข้ามาอยู่ในโครงสร้างนามวลีแปลง ความ- แล้ว จะดูดซับเอาความหมายของเรื่องหรืออาการเข้าไปด้วย จึงกลายเป็นนามวลีแปลงไปโดยปริยาย ดังนั้น กริยาวลีที่เป็นลักษณะอาการหรือการกระทำจึงเปลี่ยนแปลงไปเป็นเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับหัวเรื่องด้วยโครงสร้างนามวลีแปลง ความ- ได้อย่างชัดเจน

ตัวอย่าง “ความหนาแน่นของพลังงาน”

จากตัวอย่างนี้แต่เดิมเป็นประโยคที่แสดงความละเอียดของเหตุการณ์คือ “พลังงานหนาแน่น” แต่เมื่ออยู่ในโครงสร้างนามวลีแปลง ความ- จึงได้เปลี่ยนแปลงเป็นนามธรรมคือ เรื่องหรือเหตุการณ์ของพลังงานที่กล่าวถึงความหนาแน่น

ตัวอย่าง “ความเด่นของภาพประดับห้อง”

จากตัวอย่างนี้แต่เดิมเป็นประโยคที่แสดงความละเอียดของเหตุการณ์คือ “ภาพประดับห้องโดดเด่น” แต่เมื่ออยู่ในโครงสร้างนามวลีแปลง ความ- จึงได้เปลี่ยนแปลงเป็นนามธรรมคือ เรื่องหรือเหตุการณ์ที่กล่าวถึงลักษณะที่โดดเด่นของภาพประดับห้อง

ตัวอย่าง “ความช่วยเหลือจากพ่อแม่”

จากตัวอย่างนี้แต่เดิมเป็นประโยคที่แสดงความละเอียดของเหตุการณ์ เช่น “พ่อแม่ช่วยเหลือลูก” แต่เมื่ออยู่ในโครงสร้างนามวลีแปลง ความ- จึงได้เปลี่ยนแปลงเป็นนามธรรมคือ เรื่องหรือเหตุการณ์ของพ่อแม่ที่ช่วยเหลือลูก

2) วัตถุประสงค์เพื่อซ่อนเร้นผู้กระทำในเหตุการณ์ที่อ้างถึง

ในส่วนข้างต้นที่นามวลีแปลง ความ- มีหน้าที่ในการเปลี่ยนแปลงให้เหตุการณ์มีความหมายทั่วไปเป็นนามธรรมและลดความเป็นปัจเจก ลักษณะดังกล่าวส่งผลให้การสื่อความหมายสามารถกระทำได้โดยไม่ต้องระบุประธานหรือรายละเอียดของเหตุการณ์เพื่อแสดงถึงความเป็นธรรมปราศจากอารมณ์และตัวตนในการนำเสนอ

ตัวอย่าง “ความน่าสะพรึงกลัวที่จะถูกทอดทิ้ง”

จากตัวอย่างนี้จะเห็นได้ว่า ในข้อความนี้เน้นไปยังเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่มีลักษณะของการรายงานข้อมูลทั่วไปด้วยนามวลีแปลงแทนการระบุเหตุการณ์ที่เฉพาะเจาะจง เช่นเหยื่อผู้เคราะห์ร้าย/เด็กกำพร้าสะพรึงกลัวเหตุการณ์ที่จะถูกทอดทิ้ง เป็นต้น

ตัวอย่าง “ความมุ่งมั่นในการทำงาน”

จากตัวอย่างนี้จะเห็นได้ว่า ในข้อความนี้เน้นไปยังเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่มีลักษณะของการรายงานข้อมูลทั่วไปด้วยนามวลีแปลงแทนการระบุเหตุการณ์ที่เฉพาะเจาะจง เช่น ฉันมุ่งมั่นในการทำงานมาก เป็นต้น

ตัวอย่าง “ความเป็นผีการพนันไม่ได้ลดลงเลย”

จากตัวอย่างนี้จะเห็นได้ว่า ในข้อความนี้เน้นไปยังเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่มีลักษณะของการรายงานข้อมูลทั่วไปด้วยนามวลีแปลงแทนการระบุเหตุการณ์ที่เฉพาะเจาะจง เช่น ลูกน้องของเขาเป็นผีพนันด้วย

3) วัตถุประสงค์เพื่อสร้างมโนทัศน์

การเปลี่ยนแปลงให้เหตุการณ์มีความหมายทั่วไปเป็นนามธรรมและลดความเป็นปัจเจก รวมถึงการไม่ต้องระบุประธานหรือรายละเอียดของเหตุการณ์เพื่อลดความเป็นตัวตนในการนำเสนอเหล่านี้ล้วนช่วยในการสร้างมโนทัศน์ (conceptualization) การสร้างมโนทัศน์นี้เน้นไปยังการรวมเอาองค์ความรู้หรือทฤษฎีต่าง ๆ มากล่าวถึงอย่างเป็นทั่วไปหรือหมายรวม ผู้วิจัยพบการใช้นามวลีแปลง “ความ-” ในวัตถุประสงค์ดังกล่าวข้างต้นในข้อมูลทำเนียบภาษาทั้ง 3 ประเภท เช่น ความคิด ความชอบ ความชื่น ความถ่วง ความถ่วงจำเพาะ ความถี่ ความผิดซึ่งหน้า ความผิดลหุโทษ ความผิดอันยอมความได้ ความผิดอาญาแผ่นดิน ความมุ่งหมาย ความยาว ความรู้ ความรู้ท่วมหัวเอาตัวไม่รอด ความรู้สึก ความหนาว ความหลัง ความเครียด ความเฉื่อย ความเร่ง ความเร็ว ความเรียง ความเห็น ความโน้มถ่วง เป็นต้น

อภิปรายผลการวิจัย

1) ทำเนียบภาษางานวิชาการ

ทำเนียบภาษากลุ่มนี้เป็นภาษาที่เน้นข้อเท็จจริงความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ งานเขียนทางวิชาการต้องนำเสนออย่างเป็นกลาง ปราศจากอารมณ์และตัวตน ซึ่งลักษณะเช่นนี้สามารถแสดงได้โดยการใช้นามวลีแปลงเพราะสื่อถึงความหมายทั่วไปของเหตุการณ์ โดยลดความเป็นปัจเจกด้วยลักษณะเด่นดังกล่าวจึงอาจทำให้ภาษาในเชิงวิชาการเลือกใช้นามวลีแปลง “การ-” และ “ความ-” ซึ่งเป็นนามวลีแปลงนั้นด้วยวัตถุประสงค์ทำให้เป็นนามธรรมหรือลดความเป็นปัจเจก

2) ทำเนียบภาษาการรายงานข่าว

ทำเนียบภาษากลุ่มนี้เป็นภาษาที่มุ่งเรียกร้องความสนใจจากผู้อ่านและข้อจำกัดทางด้านเวลา จึงทำให้ผู้เขียนข่าวไม่เคร่งครัดในเรื่องของการเลือกใช้คำหรือแบบแผนของประโยค (ภาคภูมิ วรรณภา, 2561) และอาจมีการกล่าวถึงเหตุการณ์สังคมในแง่มุมต่าง ๆ จึงไม่สามารถหลีกเลี่ยงการกล่าวถึงตัวบุคคลในทั้งแง่ดีและไม่ดีได้ ซึ่งการกล่าวถึงตัวบุคคลอาจส่งผลกระทบต่อทางใดทางหนึ่ง ด้วยลักษณะเช่นนี้จึงทำให้ทำเนียบภาษาการรายงานข่าวเลือกใช้นามวลีแปลง "การ-" และ "ความ-" ในวัตถุประสงค์ของการซ่อนเร้นผู้กระทำในเหตุการณ์ที่อ้างถึง

3) ทำเนียบภาษาการเขียนวิจารณ์

ทำเนียบภาษากลุ่มนี้เป็นภาษาที่เน้นการตีความอย่างมีเหตุผล ประเมินค่าและนำเสนออย่างสร้างสรรค์โดยไร้อคติ (ปริญญญา วิชัยรัตน์, สมมา เขียนนิล และวิภาวรรณ เอกวรรณัง, 2564) ลักษณะภาษามีการโต้กลับ และอาจจะส่งผลกระทบต่อความคิดหรืออารมณ์ความรู้สึกของอีกฝ่ายหนึ่งได้ และต้องอาศัยภาษาเชิงโน้มน้าวจึงทำให้ต้องดึงตัวเองออกมาจากงานเขียนเพื่อให้เกิดความเป็นกลาง ไม่ใช่ความคิดเห็นของตนเองหรือความรู้สึกส่วนตัวเข้ามาเพื่อให้เกิดความลำเอียง ดังนั้น ทำเนียบภาษาในลักษณะนี้จึงเลือกใช้นามวลีแปลง "การ-" และ "ความ-" ในวัตถุประสงค์เพื่อเลี่ยงที่จะกล่าวถึงผู้กระทำโดยการละประธาน ซึ่งทำให้ไม่ระบุตัวตนได้

เมื่อพิจารณาการสื่อความหมายเชิงนามธรรมและความหมายทั่วไปของเหตุการณ์หรือการละประธานไม่ระบุตัวตนของการแปลงเป็นนามวลีในภาษาไทยที่อธิบายมาข้างต้นนี้ สอดคล้องกับข้อค้นพบในงานวิจัยของ วิไลวรรณ ขนิษฐนันท์ (2537) อธิบายว่า “การเปลี่ยนฐานะประโยคให้เป็นนามวลีเป็นลักษณะใหม่ในภาษาไทย” ซึ่งเป็นสิ่งที่ “พาไปสู่ปรากฏการณ์ใหม่ในการสื่อความในภาษาไทย” เพราะก่อนที่ประโยคจะถูกเปลี่ยนฐานะเป็นนามวลี ประโยคสื่อความว่า “ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร” ซึ่งเป็นการกล่าวถึง “บุคคล” และ “กริยาที่บุคคลกระทำ” แต่เมื่อถูกเปลี่ยนเป็นนามวลี ความหมายทั้งสองประการนี้ก็ลดน้อยลงไปกลายเป็นการเน้นถึง “การกระทำ” ไม่ใช่บุคคลหรือสิ่งของหรือความคิดที่คำในภาษาอังกฤษอ้างถึง แต่เป็น “นามธรรมที่ถูกสร้างขึ้นจากกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ ความหมายของนามวลีที่เกิดในลักษณะนี้ไม่ได้อ้างอิงถึงสิ่งที่มีอยู่แล้วในโลก แต่เป็นความหมายที่เกิดจากการใช้กฎไวยากรณ์”

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. เสนอแนะให้ขยายการวิจัยไปสู่ข้อมูลในกลุ่มภาษาพูดที่ไม่เป็นทางการเพื่อวิเคราะห์โครงสร้างและวัตถุประสงค์ของการใช้นามวลีแปลง "การ-" และ "ความ-" ในทำเนียบภาษาที่หลากหลายขึ้น
2. เสนอแนะให้ศึกษาโครงสร้างและความซับซ้อนของชุดคำนามวลีแปลงชุดอื่น ๆ ในภาษาไทย

เอกสารอ้างอิง

- ธารทอง แจ่มไพบุลย์ และวิโรจน์ อรุณมานะกุล. (2559). ความซับซ้อนของนามวลีแปลงดัชนีบ่งชี้ความยากง่ายของตัวบท: กรณีศึกษาหนังสือเรียนวิชาภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3. *วารสารมนุษยศาสตร์*, 23(2), 148-177.
- นworรณ พันธเมธา. (2549). *ไวยากรณ์ไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปริญญา วิชัยรัตน์, สุมมา เขียนนิล และวิภาวรรณ เอกวรรณัง. (2564). ผลการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการ 5 ขั้น (Five – Steps Process) เพื่อส่งเสริมความสามารถการวิจารณ์วรรณคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. *วิจิตรวรรณสาร*, 5(2), 283-301.
- ภาคภูมิ ทรนภา. (2561). ความเข้าใจภาษาข่าว การจำเนื้อหาในข่าวอาชญากรรมและข่าวการศึกษาของผู้รับสาร. *วารสารภาษา ศาสนา และวัฒนธรรม*, 7(1), 86-102.
- ภิรมพิษฐ์ เตชะราชันย์. (2558). กระบวนการกลายเป็นคำไวยากรณ์ของตัวบ่งชี้นามวลีแปลง การ และความ ในภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิไลวรรณ ขนิษฐนันท์. (2537). *ลักษณะภาษาไทยที่ใช้ผ่านสื่อมวลชนโทรทัศน์: รายงานวิจัย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2537). *กำเนิดและพัฒนาการของการแปลงให้เป็นนามวลีในภาษาไทย : หลักฐานแสดงการปรับเปลี่ยนให้เป็นนามวลีในภาษาไทย*. รายงานการวิจัย สถาบันไทยศึกษา ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2550). *ภาษาศาสตร์สังคม*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.